

Szeretetünnep – 2006.

Árpádházi Szent Erzsébet jó szívéről szól az ének.

Betegeket gondoz, ápol, eltart szorgos munkájából.

Kenyerét is mind megosztja, kötényébe rejtve hozza,

Éhezőket jókkal tölt el, vigasztalást hoz a földre. /ének: Kirje, kirje kisdedecske dallam/

hang: 800 évvel ezelőtt, 1207-ben magyar földön, Sárospatakon, megszületett egy gyermek. Árpádházi Szent Erzsébet. Még kislányként elkerült Thüringiába, jövődöbeli férje, Lajos örgróf családjához. A szüleitől való elválás szomorúságát, magányát csak Isten jelenlétének megtapasztalása enyhíti. A vidám természetű fiatal lány, majd szerelmes mennyasszony, asszony, édesanya – egyaránt Isten tekintete előtt érzi magát. Isten tetszését keresi, ebben leli személyes kiteljesedését, örömét.

hang: Amit egynek tesztek, akár a legkisebbnek is, nekem teszitek – hallja Jézus biztatását, hívását az Istennel való találkozásra. És azon munkálkodik, hogy vidámmá tegye az embereket, keresi Isten mosolyát az emberek arcán.

Kérdő: **Mit tehet egy gyermek?**

Hang: - Erzsébetről azt tudjuk, hogy vidám természetű, mások örömét kereső leány volt. Szerette a tréfát, a táncot, ügyes volt a játékban. Ugyanakkor figyelmes szeretettel vette észre, segítette ki társai hiányosságait, gyengéit.

Szerettek vele lenni...

Amit másért tettél, nekem tetted te mindazt, nekem segítettél /ének/

Hang:- Szomorú vagy, egyedül vagy, gyere, beszéljünk!

Hang:- A játékkal ketten is játszhatunk, gyere!

Hang:- Az uzsonnám pont elég lesz mindkettőnknek!

Hang:- Nekem most nem kell új ruha, a tavalyi jó lesz, és akkor ma este nem kell dolgoznod, együtt lehetünk.

Mind:**Találkoztam, Jézus, Veled. Felismertelek.**

Mint cseppben a tenger

ott csillogott embertársam szemében

a végtelen szeretet.

Mint tengerben a csepp,

én is része lehetek

a végtelen szeretetnek.

Amit másért tettél, nekem tetted te mindazt, nekem segítettél /ének/

Kérdő: - **Mit tehet egy szerelmes ifjú?**

Hang: - Erzsébetről tudjuk, hogy Isten akaratát keresve készült házasságára, fogadta el Lajos örgróftól férjéül, és szenvedélyes szerelemmel szerette őt.

Szeretetét egyszerű őszinteséggel bátran kimutatta, még akkor is, ha ez nem illett mindig a kor szokásaihoz. Kölcsönös szerelmük gyümölcseként fogadták Istentől gyermekeiket, és felelős gonddal nevelték őket.

Amit másért tettél, nekem tetted te mindazt, nekem segítettél /ének/

Hang: - Istenem, mutasd meg, ki az, akit nekem társul rendeltél és segítsd őt is, hogy rám találjon!

Hang: - Adj találekönyságot, Istenem, hogy megmutathassam szerelmemet hitvesemnek!

Hang: - Köszönöm, Istenem, szerelmünk gyümölcsét, gyermekeinket!

Hang: - Köszönöm, Istenem, hogy gyermekeinkben kincset bízta ránk és segíts, hogy nevelésükkel gazdagodjunk és gazdagítsunk!

Hang: - Felelős lettem a társamért, gyermekeinkért...

Hang:- Barátságaimban, megszólalásaimban, szórakozásomban a hűséget erősítem....

Mind: **Találkoztam, Jézus, Veled. Felismertelek.**

Mint cseppben a tenger

ott csillogott embertársam szemében

a végtelen szeretet.

Mint tengerben a csepp,

én is része lehetek

a végtelen szeretetnek.

Amit másért tettél, nekem tetted te mindazt, nekem segítettél...

Kérdő:- **Mit tehet egy mások gondjaira is érzékeny ember?**

Hang: - Erzsébetről tudjuk, hogy az éhínség idején a fejedelmi raktárakat megnyitotta, betegeket gondozott, kórházat építtetett, nem törődve az ellene áskálódókkal. Férje, még élt, megvédte: Engedjétek jót tenni – mondta. Isten a rózsacsodával mutatta meg, hogy kedves számára Erzsébet jótékonyága...

Amit másért tettél, nekem tetted te mindazt, nekem segítettél /ének/

Hang: - Egy-egy időre foglalkozom a szomszédom gyermekeivel is, hogy addig be tudjon vásárolni és eljusson a fodrászhoz is az anyuka.

Hang: - Megszervezzük a ruhacsere akciót, hogy ne kelljen kidobni és ne kelljen újat venni mindig.

Hang: - A család közösen félreteszi az üdítő árát, hogy az így összegyűlt pénzt a betegeknek adja.

Hang: - Kovács Néni háza előtt ellapátoltuk a havat. Mikor megtudta, hogy mi voltunk, átjött megköszönni, és jót beszélgettünk. Ekkor tudtuk meg, hogy még egy fél évig lesz külföldön a fia, és az unokái az én gyermekeimre hasonlítanak. Mikor elment, a kisfiam azt kérdezte: - Ugye, mindig ellapátoljuk neki a havat? És a szeméből az az ismerős melegség áradt, amely akkor tölti el az ember szívét, ha segíteni tudott, és ettől jobb ember lett.

Mind: **Találkoztam, Jézus, Veled. Felismertelek.**

Mint cseppben a tenger

ott csillogott embertársam szemében

a végtelen szeretet.

Mint tengerben a csepp, /én is része lehetek /a végtelen szeretetnek.

Amit másért tettél, nekem tetted te mindazt, nekem segítettél...

Jöjj azért jobbomra, Atyám házába! /Ének/